

אבל בעסקי הנשק, ברוך השם, אין משבר, וריקלים הציל את כל הרעבים: אפילו מי שהזמן לקבר לתהפנים של הסנאט, נאלץ להור דות בפה מלא שמפאניה כי דבר כזה עוד לא היה.

אולם הנשפים של מלון אינטר-קונטיננטל היה מלא מפה לפה באנשים שערכו חגיגה לבני העמיעים. באמצע האולם זחר מעור שר הסנדק המאושר, ששערו הי-מכסיף הזחוב מנחת, ועל ברכיו ילדה-אשה, במיני שקוף מוזהב גם הוא. גם היא נראתה מאושרת. היא זכתה, כידוע בפרס דקל הי-זחב של העיתונות הזרה בניור-יורק, בתור התגלית המבטיחת של השנה האחרונה. מעניין, מה הבר-עיתו לחם שם?

שרות

חשאי

א מזכות קמנות אחרות לא היו חסרות. הסרט הרוסי נר-אה כמו בן ללא הורים במהדורה חדשה.

הגיבור חוזר הביתה ומגלה כי יש לו אינו בת בלתי-חוקית מאשה בלתי-חוקית, ומכיוון שהוא חי הי-יום עם אשה לא חוקית, הוא מחי-ליט לחזור בתשובה.

סרט שזו עלילתו קיבל פרס מיוחד על "תיאור היחסים האנו-שיים בין הגיבורים". נימוק מוזר, אבל ברור למדי בהתחשב בעובי-דה, שהנציג הרוסי בחבר השופי-טים הגדול הוא דמות ידועה ומור-כרת, גם בזכות פעילותו בשטחים אחרים, כגון השירות החשאי, ש-כבר אינו כל-כך חשאי.

יום לפני חלוקת הפרסים עשה השופט הרוסי סקאנדל נוראי ל-נציג האוסטרלי בחבר השופטים, כדי למנוע את הפרס מסרט הפור-לני. אולי האוסטרלי פחד שירי-ביצו לו?

הסובייטים

מתפוצצים

לם בחבר השופטים של הי-מבקרים ניסו להפעיל לחצים, בלי בושא, הסרט הפולני התכוור-ציות, שנטל חלק בתחרות היה אחד הטובים שהוצגו בה. מבקר קולנוע פולני מסויים, שהצליח לבוא לברלין כי הוא כבר פנסטיר-נה, לחש לי כי זהו הסרט שהצליח להרגיז הרבה אנשים בפולין.

הבימאי, וויצק מרצ'בסקי, הצ-ליח להסריטו ב-1979, באביב ההור-

משולם ריקלים. הסוחר הישראלי-אמריקאי הביא לפסטיבל ברלין את כלי-הזיון הפרטי שלו: פיה זאדורה.

אחרי שבנה לרעייתו הקטנה אימפריה של הפקה — לשרטי-ולתקליטים — וערך לה כמה פרי-מיירות רציניות בארצות-הברית ובקאן, החליט שהגיע הזמן להפ-ציץ את ברלין במתיקות.

הוא ערך לסירטה, הפרפר פרי-מיירה זוהרת, למוזמנים בלבד, כשכל השופרות הודיעו: "כל הי-כרטיסים נמכרו!" אבל כמה מרגי-לים סיפרו לי כי היו חרבה מקור-מות ריקים באולם, בעיקר של אלה שעזבו את הסרט באמצע.

אחרי ההקרנה תוזמנו כל יקירי ברלין לקבלת-הפנים הנוצצת ביר-חר שנערכה מזה שנים בפסטיבל, הבוכה מרות על שנקלע לקשיים כלכליים ונאלץ לצמצם את אי-רועיו.

למעשה, הרופאה סוחטת אותה ואת חוליה האחרים, ומנצלת את היותם מכורים לסמים כדי להכ-ריח אותם להוריש לה את כל רכושם.

במיקרה שמה של הרופאה הוא כ"ץ. אם ניקח בחשבון שאין מיק-ריות בבחירת שמות, ואין בגרמי-ניה גויים שמם כ"ץ, ברור למי הכוונה ומי סוחט את גרמניה.

לרוסאה יש עוזר — חייל אמר-ריקאי ממספק לה את הסמים. כך העניין ברור — היהודים יחד עם האמריקאים סוחטים את לשד עצי-מותיה של הרפובליקה הפדראלית, אחרי גילחמת העולם.

הפרפר של

ריקלים

א יזה מוז? שיש גם איש אחד היודע פירושו של בידור:

הכוונת המתאבדת

השחקנית האוסטרית רזול-צ' מנלמת את דמותה של ורוניקה ווס בסרטו של הבימאי הגרמני ורנר ריינר פאסבינדור, החבוט על סיפור התאבדותה בסמים של כוכבת שירדה מתהילתה.

חורף ברלינאי
השחקנית בימאית אינגריד טולין הגי-כה למזג-האוויר: מגפיים גבוהים, מיכנסיים חמות, מעיל עבה והעי-קר — צעיף צמר על הצוואר. אך גם זה לא עזר. כולם היו חוליים.

כשבגין מלמד את הלמוט שמידט כיצד לנהל מדיניות-חוץ, ושעה שנשבר כבר לגרמנים מלהרגיש אשמים, וישראל כבר לא כל-כך קטנה ומיסקנה — נאינה רוצה לעי-לא אוהבים אותנו. אחרי שהתלהבו ממה שכינו "אומץ לב" ו"כנות פוליטית" בסרט הבית, היו שאפי-רו על צליה חוזרת שזוהו סרט המאריך את הצבא הישראלי, סרט פרו-מילחמתי, המהולל את השור-ביניים הגברי ואת הכוח הפיסי.

לך וגדל של תנועת סולידריות לפני המשבר, והוא מין גירסה רגי-שנית יותר של אנגי ורה ההונגרי.

במסיבת-העיתונאים הודה הבי-מאי כי כמעט שביטל את תוכניתו להסריט את הסרט אחרי שראה את אנגי ורה, אך לבסוף היה גאה בכך שהסרט ההונגרי השפיע עליו.

התכווציות מספר על ילד בן 14, שהמפלגה, בתקופת סטאלין, כמוכון, מחנכת אותו להיות מלשין טוב. הוא הופך בהדרגת לבוגד בחבריו, מישפחתו והוריו.

הסרט זכה להיות מוצג בפולין שלושה שבועות, עד שהופסק בי-13 בדצמבר, עם סגירת כל בתי-הקולנוע. עתה יצטרך לעבור צני-זורה מחדש.

למרות מחאותיהם של צ'כוסלובי-קיה ומיזורה גרמניה, שטענו שאי-סרט פשוט אינו טוב, העניק לו חברה-השופטים של מבקרי-הקולנוע את הפרס הגדול שלו, ותדבר כמי-עט שגרם לתיגרות ידיים.

לא קטנה,

לא מיסכנה

בגלל שתי הופעות בברלין — צליה חוזרת של שמעון דיר-תן, בתחרות הרשמית, ובית וואר, של עמוס גיתאי במיסגרת הפורום, הצלחתי להרגיש כמעט כמצורעת. האינטלקטואלים הסרוגריביים שמחו מאוד לשמוע שאטלויזיה אישראלית נישטת על גיתאי מיסתן דלתא.

במיוחד, משום שסיפר על נער בן 14, הלומד להיות מלשין בפנימיה של המפלגה הקומוניסטית בעירן-סטאלין. הם ניסו למנוע מן הפולנים את הפרס.

סרטו של הבימאי הי-פולני וויצק מרצ'בסקי הוציא מכליחם את הרוסי-

הרוסים התפוצצו